

дѣшнѡ вдигнаха гласъ къ Бг҃с, ѿ рѣкоха: ѡ Владыко, ты Бже, който си сотворила некто то ѿ землѣ та ѿ морѣ то, ѿ сичко то цюто ѣ въ нѣхъ:

25 (Ты) който си рѣкла (съ Дѣха сѣаго) чрезъ оустѣ та на Давида (отца нашего) раба твоего: защю ѿзыцы те се возмѣтиха, ѿ народи те переговорѣха праздни (работы);

26 Застанаха (на средѣ) царове те зѣмни, ѿ князи те се собраха на кѣпъ на врѣхъ Господа, ѿ на врѣхъ Хр҃та негова.

27 Защюто войстинно се сокраща въ тоа градъ на врѣхъ сѣаго Сына твоего Исуса, когото си помазала, ѿ Ирвдъ ѿ Понтийскѣй Пилатъ, съ ѿзычницы те ѿ сѣ народатъ Израилевъ,

28 Да сотворатъ знаменѣ, цюто ѣ предопредѣлила твоѣ та рѣка ѿ твоѣо советъ да вѣде.

29 И сегѣ, Гд҃и, погледни на нѣхни те заплашования, ѿ дѣи (на насъ) твоѣ те раби да говориме со всѣкое дерзновение слово то твоѣ.

30 Когато простѣрашъ рѣка та си на ѿцѣленѣ, ѿ да бѣватъ знаменѣ ѿ чюдеса съ ѿме то на сѣаго Сына твоего Исуса.

31 И като се помолиха, пострѣсесе мѣсто то гд҃ко бѣха соврали: ѿ испланихасе сички

те съ Дѣха сѣаго, ѿ проповѣдоваха слово то Бже дерзновенно.

32 Я на-народатъ който бѣше повѣрѣвала, бѣше срдце то ѿ дѣшѣ та ѣднѣ: ѿ никой не говореше нецю ѡ стока та си да ѣ негово, но бѣше ѿмъ сичко ѡвѣю.

33 И съ голѣма сила свидѣтелствѣваха апостолы те воскресенѣ то на Господа Исуса Христа: ѿ голѣма благодѣть бѣше на сички те нѣхъ.

34 Защюто никой не бѣше сиромѣхъ въ нѣхъ: понѣже който бѣха господаре на-мѣстѣ ѿли на-кѣши, продаваха ги, ѿ приносѣха цѣна та на-продѣдени те,

35 И тѣраха (ѣ) при носѣ те апостолски: ѿ давашесе на сѣкого цюто мѣ потребѣваше.

36 Я Исуса, който бѣше нареченъ ѡ апостолы те Карнава, коѣто ще да се рече, сынъ на-оутѣшенѣ то, ѿ бѣше Левитъ, родомъ Кипранинъ,

37 Който ѿмаше своѣ землѣ ѿ продаде ѣ, ѿ принѣсе цѣна та (ѿ) ѿ тѣри (ѣ) предъ носѣ те апостолски.

ГЛАВА Б.

ѿ НИКОИ челоѣкъ, ѿме то мѣ Янѣиѣ, съ женѣ та си Сапѣира, продаде село:

2 И оутѣи ѡ цѣна та (нѣ-колько за себеси), коѣто знаеше ѿ женѣ та мѣ, ѿ дрѣго то